

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 24. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (alm. del) efter ønske fra udvalget til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 7:

Vil ministeren redegøre for, hvad mulighederne er for at frihedsberøve udlændinge efter forslaget, og vil ministeren endvidere redegøre for, om adgangen til at frihedsberøve udlændinge efter forordningen er videre end de almindelige regler om frihedsberøvelser efter udlændingeloven, herunder afviste asylansøgere og udvisningsdømte på Kærshovedgård?

Svar:

1. Som udgangspunkt giver både screeningforordningen og grænsetilbagesendesforordningen mulighed for frihedsberøvelse i det omfang, at det viser sig nødvendigt på grundlag af en konkret og individuel vurdering af den enkelte sag, og hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

En beslutning om frihedsberøvelse vil således altid skulle bero på en konkret og individuel vurdering og være i overensstemmelse med EU-rettens principper om proportionalitet og nødvendighed.

2. Efter screeningforordningen er tredjelandsstatsborgere, der underkastes en screening, forpligtet til at være til rådighed for screeningmyndighederne under hele screeningen. Hvis tredjelandsstatsborgeren ikke efterlever denne forpligtelse, og såfremt mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre vedkommendes fortsatte tilstedeværelse, kan tredjelandsstatsborgeren frihedsberøves som sidste udvej.

3. Rammerne for frihedsberøvelse i forbindelse med udsendelse afhænger af, om udlændingen er omfattet af I) den normale udsendelsesprocedure i medfør af udsendelsesdirektivet, II) den forenklede udsendelsesprocedure i medfør af grænsetilbagesendesforordningen, eller III) om udlændingen er udvist på grund af kriminalitet og derfor ikke omfattet af udsendelsesdirektivet.

4. november 2024

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2024 - 16439
Akt-id 2860430

I den almindelige udsendelsesprocedure efter udsendelsesdirektivet kan der ske frihedsberøvelse som en sidste udvej for at forberede udlændingens tilbagesendelse eller gennemføre en udsendelse, eller hvis udlændingen forsøger at unddrage sig udsendelse eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af udsendelsen.

Frihedsberøvelsen må efter udsendelsesdirektivet kun opretholdes så længe, det er nødvendigt for at sikre en velgennemført udsendelse, og såfremt der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, eller hvis udlændingen undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af udsendelsen. Frihedsberøvelsen må ikke overstige seks måneder. Frihedsberøvelsen kan dog opretholdes ud over de seks måneder i yderligere 12 måneder (op til i alt 18 måneder sammenlagt), hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af manglende samarbejde fra den pågældende eller som følge af forsinkelser i forbindelse med fremskaffelsen af nødvendige dokumenter fra tredjelande.

I den forenkede udsendelsesprocedure efter grænsetilbagesendelsesforordningen er der øget mulighed for at frihedsberøve. Som noget nyt i grænsetilbagesendelsesproceduren kan en udlænding, der er afvist efter asylgrænseproceduren, således også frihedsberøves med henblik på at forhindre indrejse på medlemsstaternes område, eller hvis udlændingen udgør en risiko for den offentlige orden eller sikkerhed eller nationale sikkerhed. Dette er i tillæg til mulighederne for at frihedsberøve efter den almindelige udsendelsesprocedure efter udsendelsesdirektivet, jf. ovenfor.

Der kan ske frihedsberøvelse i op til 12 uger i medfør af grænsetilbagesendelsesproceduren. Hvis en udlænding i grænsetilbagesendelsesproceduren ikke kan udsendes inden for 12 uger, anses udlændingen for at være indrejst, og overgår derefter som udgangspunkt til den almindelige udsendelsesprocedure efter udsendelsesdirektivet, jf. ovenfor.

Såfremt en udlænding i grænsetilbagesendelsesproceduren er frihedsberøvet ved overgangen til den almindelige udsendelsesprocedure, skal udlændingen enten løslades eller frihedsberøves inden for rammen i udsendelsesdirektivet. Frihedsberøvelse i medfør af grænsetilbagesendelsesforordningen vil skulle indregnes i den maksimale periode for frihedsberøvelse på op til 18 måneder efter udsendelsesdirektivet.

Tredjelandsstatsborgere, som udvises på grund af kriminalitet i medfør af udlændingelovens §§ 22-24, § 25 a, stk. 1, eller § 25 c, er ikke omfattet af udsendelsesdirektivet. En frihedsberøvelse af udlændinge, der er udvist for at have begået et strafbart forhold i Danmark, kan således bl.a. opretholdes i en længere periode end udsendelsesdirektivets begrænsning på 18 måneder, ligesom der er mulighed for varetægtsfængsling som led i udsendelsesproceduren.

Kaare Dybvad Bek

/

Brit Gotthard Jensen